

pallus ei temma isse katsutk, mis parrem piddi ollema ja isse mõistatks, käs tö wanna wöi mit wisi piddi tehtama. Nönda sai Truta mitmes ašjas isse parremat tundmisi ilma et rahhu nende wahhel olleks rikkitud. — Agga kui wanna emma wahhest liga murrises ehk taples, siis poeg tulli ja pallus-tedda rahbul olla ja ikka lota, et nemmadki, kui sawad wannemaks, jävad ka targemaks. Siis emma piddi kehhe naerma ja tunnistama: „Ets ma siis unustand jälle, et ollete lapset!“ — Ülleüldse olli Truta muidur hea süddamega imumenne, kes tagga järrel pea leppis, kui olli wihestanud. Seal perres olli nähha, et kes rahhu armastab, wöib sedda heida, targaste järrele andes. Kaks kiviva kivvi, kui koffu liialse, ajavad tuld välja! Jummels tulleb ikka panna, et wannad emmad unustavad ärra, et omma ajal ollid isse ka nored; ja jälle immeleks panna, ei kõik minniad ei mõtle selle peale, et kord sawad wannemaks, ajavad agga igauks pea ga vasta seina, ei holi teine teiseid. Sei on mitmes perres se suur tulli nende wahhel, fest kaewab nende sissewiniaks otsata pahha sangus!

Jummal kutsus Trutat pea siit ilmast ärra; ta surri emma lapset önnistades ja isse omma Jossanda sure armu peale letes; Madlena leinas tedda emma mehhega süddamest tagga, fest allati ollid nad tedda kalliks piddanud ja tunnud, et

Jummala käest temma läbbi neile palju head olli antud. — Nüüd langeb kõik perrenaeje murre Madlena ölla peale ja selle jure tulli veel teine murre, emma murre: Jummal andis temmale eõsimessje lapse, se olli tüttar ja sai kaddund wanna emma mällestusseks Truta nimme alla. Leina peale tulli nönda uus rõem ja se olli Madlena melejäiur Jummala arm. Madlena teggi kül hea melega tööd, tahtis rõemjaste eõsimenne ja viimne olla igga asja jures, ette murretse ja järrel wadata, — agga ikka olli ta südda ka igatsemud, tö ja murre wahhel üht rahhu ja rõmu tundi leida. Sedda lei-dis nüüd omnia lapse jures, otse kui olleks se Jummala ja läkitatud temmale häid sõnumuid toma. Kui Madlena lapse silmi watas, siis ta ikka tunnis-tas tänuuga: Jossand on mind rohkesti önnistanud!

Meie ei wöi nüüd Kuustawi ja Madlena ellust ja majaüldamisest kõik laiemalt räkida, mõnda agga tahhame veel ünnimetada, mis ikka rõmuväga näggime ja mis tähhel pannemisse wäärt arvame ollewad.

Kuidu nemmad innimestele piüüdsid õigust tehha, nönda kandsid ka suuri hoelt emma weiste ja mu lomade eest, et neid saaksid hästi piddada. Kuustaw ei holimud ka seit, kui karja eest nattuse rahha fullutas; ta ootis törwa-sola ehk heringisola ja panni fest igga pääw nende jomaaja sisje ja lomad kossusid selle järrel vägga. Kuustaw